1841. No. 43.

DRENTSCHE COURANT.

VRIJDAG, den 28 MEI.

De GOUVERNEUR van de provincie *DRENTHE*, brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat de in tijds aangevraagde Acten, ter uitoefening der Visscherij, gedurende het saisoen, beginnende 1°. Julij 1841, en eindigende 30 Junij 1842, van heden af bij de Ontvangers der Registratie in deze Provincie, in welker ressorten de belanghebbenden woonachtig zijn, tegen betaling van de verschuldigde recognitie- en zegelgelden kunnen worden afgehaald.

Assen, den 17 Mei 1841.

De Gouverneur voornoemd,
VAN HARENCARSPEL ECKHARDT.

De GOUVERNEUR van *DRENTHE* brengt bij deze ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de kohieren van het Vee-fonds over het jaar 1841 van *al* de gemeenten dezer provincie, voorzien van de bij de wet voorgeschrevene formaliteiten, door tusschenkomst van den Arrondissements-Inspecteur, de betrokkene Contrôleurs en Gemeentebesturen, aan de Ontvangers ter invordering zijn toegezonden, en dat elk belastingschuldige gehouden is, de som, voor welke hij ten kohiere is gebragt, in éens en uiterlijk vóór of óp den 30sten September aanstaande aan handen des Ontvangers, met de invordering belast, te kwijten, bij gebreke waaromtrent hij daartoe zal worden genoodzaakt.

Assen, den 22sten Mei 1841.

De Gouverneur voornoemd,
VAN HARENCARSPEL ECKHARDT.

'S GRAVENHAGE, den 23 Mei.

Men verneemt, dat Z. M. dezer dagen mr. *A. W. Huydekoper*, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, op het daartoe door hem gedane verzoek, eervol heeft ontslagen uit zijne betrekking van Regter in de Arrondissements-Regtbank te Amsterdam.

— Volgens de Javasche Couranten, van den 9 en 13 Januarij, is, bij publicatie van Zijne Exc. den waarnemenden Gouverneur-Generaal, bekend gemaakt het koninklijk besluit van den 3 October l.l., waaarbij tot vice-president van den raad van Nederlandsch Indië benoemd wordt het lid van dien raad, mr. *P. Merkus*, met bepaling dat Zijn Hoog Ed. Gestr., in afwachting van Zr. Ms. nadere beschikking omtrent de opengevallen waardigheid van gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indië, die functien zal uitoefenen; waarna zijn Hoog Ed. Gestr., op den voet en wijze bij het reglement op het beleid der regering bepaald, gemelde functien heeft aanvaard.

— Heden middag heeft Mgr. *Antonucci*, kamerheer honorair van Z. H. den Paus *Gregorius* XVI, die gedurende eene reeks van jaren als zaakgelastigde van den kerkelijken staat bij het Nederl. Hof gefungeerd heeft, en die benoemd is tot bisschop van Montefeltre in de pauselijke staten, deze residentie verlaten.

— Den 25sten. De breede Kerkeraad te Amsterdam heeft uit het bekende zestal gevormd het volgende drietal: *ter Haar*, pred. te Leiden; *Meijjes*, te Sneek; *Pyzel*, te Dordrecht; en daaruit beroepen ds. *Meijjes*.

— Het heeft Z. M., bij besluit van den 9den dezer, goedgunstig behaagd, toestemming te verleenen tot de oprigting eener Roomsch-Katholijke gemeente te Oud-Vossemeer (Provincie Zeeland), en voor den bouw eener kerk en pastorij aldaar, een Rijks subsidie van *f* 1800 toe te kennen, terwijl bovendien uit s' Rijks kas eene aanzienlijke jaarwedde, als bijdrage voor de inkomsten van den te benoemen pastoor van gezegde gemeente, zal worden betaald.

— Den 23sten is te Breda overleden de generaal-majoor *Bagelaar*, ten gevolge van eene wonde aan het hoofd, dienzelfden dag bekomen bij een val uit het rijtuig.

— Berigten van de Kaap de Goede Hoop, tot 26 Febr., werderspreken ten stelligste het gerucht, dat de naar Port-Natal uitgeweken boeren de goederen der Engelschen aldaar verbeurd verklaard zouden hebben. Verder behelzen zij een adres, door den Volksraad dier uitgewekenen aan den Gouverneur der kolonie gerigt, waarbij zij verzoeken tot een vrij en onafhankelijk volk verklaard te worden, terwijl uit het antwoord van Zijne Excellentie gebleken zou zijn, dat er, bijaldien de Volksraad voorzigtig te werk gaat, veel hoop op eene minnelijke schikking bestond.

— De prins *de Joinville* is met een koninklijk jagt van den Helder naar Alkmaar gereisd, en van daar in een rijtuig over Haarlem naar Amsterdam, vergezeld door den gouverneur der provincie, den hr. *Royens*, militair kommandant der provincie en adjudant des Konings, den Franschen consul-generaal, den kommandant der brik *Cassard* en s'prinsen adjudant. Te Amsterdam bezigtigde de prins het museum in het Trippenhuis, woonde toen de mis in de Fransch-Catholijke Kerk bij, bezocht daarop het huisje van Czaar *Peter* te Zaandam, de graftombe van *de Ruiter*, de lands werf, het entrepot-dok, en den zoölogischen Tuin. De prins is een schoon jongman van een belangwekkend uiterlijk; zijne manieren zijn passend aan zijnen rang en zijne minzaamheid wordt hoog geroemd door allen, die de eer hadden hem te naderen. Gisteren middag is de prins hier aangekomen, en afgestapt bij den Franschen zaakgelastigde, waar hij zijn verblijf zal houden; spoedig na zijne aankomst werd de prins bezocht door de prinsen *Frederik*, *Alexander* en *Hendrik*, en dineerde vervolgens ten hove, aanzittende tusschen den Koning en de Koningin. Heden wordt ter eere van den Franschen prins een luisterrijk bal bij Z. M. gehouden. — Sommige Fransche dagbladen willen, dat het bezoek van den prins in verband staat met een beraamd huwelijk: doch dit is welligt niet meer dan eene gissing.

— De 2de Kamer heeft het wetsontwerp *over de gestichten voor krankzinnigen en de wijze hunner opneming in en ontslag uit dezelve* aangenomen met 41 tegen 10 stemmen.

— De gemengde commissie voor de scheepvaart op de Schelde te Antwerpen heeft hare werkzaamheden geeindigd. Zij wacht nu de bekrachtiging van de voorloopige overeenkomst, omtrent de vaart op genoemde rivier. Zoodra deze zal ontvangen zijn, zal de commissie zich met de regeling van de vaart op de Maas bezig houden.

PARIJS, den 23 Mei.

De Fransche gedeputeerden hebben met 199 tegen 63 stemmen het handelstractaat met Nederland aangenomen, nadat een paar voorgestelde amendementen verworpen waren. De minister van koophandel verdedigde het, en toonde het nut en het gewigt van hetzelve voor Frankrijk aan; hij betoogde, dat het belang van Frankrijk de voornaamste grondslag van het met de Nederlandsche regering gesloten tractaat is, en dat de opofferingen van onzen kant daarbij ruim opgewogen worden door de voordeelen, welke onze binnenlandsche handel en de zoo gewenschte ontwikkeling onzer marine daarvan te wachten hebben. De heer *Thiers* gaf eenige ophelderingen over het tractaat, als president van het kabinet, onder hetwelk het gesloten was. Hij meende vooreerst aan de Nederl. regering verschuldigd te zijn te verklaren, dat zij bij de langdurige onderhandelingen, die de sluiting van het tractaat voorafgegaan zijn, zich steeds met de grootste loyaliteit heeft gedragen. Wel is in het tractaat niet alles voordeel voor Frankrijk, doch het zoude belagchelijk wezen, in een handelstraktaat al de voordeelen op éénc zijde te brengen, en niets is billijker, dan dat eene inwilliging door eene andere worde beantwoord. Voor de sluiting van dit traktaat waren onze betrekkingen met Holland allerdroevigst en op een stelsel van volstrekt verbod gegrond. De Rijnvaart was gesloten voor de koloniale voortbrengselen; de in fabrieken zoo rijke Elzas mogt geene baal katoen ontvangen dan met goedvinden der zeehavens, terwijl Zwitserland langs den Rijn onbelemmerd de katoenen van Liverpool en de verfstoffen ontving. Deze staat van zaken was zoo ergerlijk en onbillijk dat, al bestond er ook geene reciprociteit, daaraan een einde had behooren gemaakt te worden. Wat de vermindering van zeevaartsregten op de Nederlandsche schepen betreft, deze werd vergoed door de vermindering van regten in Nederland op de Fransche wijnen. De redevoering van den minister van buitenl. zaken *Guizot* heeft veel tot de aanneming van het tractaat bijgebragt: bij die gelegenheid heeft hij aan de Nederlandsche Natie, als sedert eeuwen de verdedigster der burgerlijke en godsdienstige vrijheid, als mede aan het Huis van Oranje in het algemeen, en den thans regerenden Koning in het bijzonder, grooten lof toegezwaaid.

LONDEN, den 22 Mei.

Te Manchester heeft eene openbare vergadering plaats gehad, waarin een adres ten voordeele van de ministers en derzelver plan nopens de korenwetten is ontworpen. De president van de kamer van koophandel aldaar, heeft de herziening van die wetten zeer ondersteund. Hij schreef aan dezelve de thans in Manchester heerschende ellende toe. Er waren niet minder dan 10,132 huisgezinnen, 45,591 zielen tellende, buiten arbeid.

— Eergisteren heeft de jaarlijksche vergadering plaats gehad van het Britsche en buitenlandsche matigheids-genootschap, dat alhier is gevestigd. Blijkens het daarin uitgebragt verslag zijn sedert de oprigting van dit genootschap bereids 2,814 bier-tapperijen gesloten; was de bevolking van de omgevingen dezer hoofdstad met 267,226 zielen vermeerderd, waren de gevallen van dronkaards, die gevat waren, in het afgeloopen jaar 4,764 minder geweest dan in het jaar te voren, en de gevallen van ongeregeldheden 3,700 minder dan in 1839. In 1840 waren 766,785 schepels mout minder in dit Rijk tot brouwing gebruikt dan in 1839, toen de hoeveelheid 32,658,952 schepels bedroeg. Alleen in Ierland zijn 534,317 schepels minder dan in 1840 gebruikt, in Schotland echter maar 32,768

minder. Overigens breidt zich dit genootschap in en buiten het Rijk hoe langer hoe meer uit.

— De zaken des lands krijgen meer en meer een ernstig aanzien. De beide groote partijen bereiden zich tot eene geduchte worsteling: beide trachten de menigte voor hare plannen in beweging te brengen; de partij der ministers belooft aan de arbeidende klasse vermindering van den prijs van het brood door afschaffing der korenwetten; de torypartij houdt aan de landbouwende klasse de daaruit voor haar te verwachten nadeelen voor. Allerwege worden de hartstogten opgewekt. En binnenlandsche onlusten zouden op dit oogenblik te nadeeliger voor het land zijn, daar de buitenlandsche aangelegenheden nog vele moeijelijkheden opleveren; de onafgedane geschillen met China, welks gouvernement getoond heeft geslepen staatkunde met innerlijke kracht te vereenigen, de toenemende moeijelijkheden waarmede de Engelschen in Oost-Indië te kampen hebben, en de nieuwe onlusten in sommige provincien van het Turksche Rijk, die welligt aanleiding tot nieuwe geschillen tusschen de christen-mogendheden geven zullen, vorderen dubbel de aandacht der Regering.

FRANKFORT, den 21 Mei.

Volgens brieven uit Alexandrie van 26 April, stierven er te Cairo dagelijks 110 à 115 menschen, waarvan 70 à 80 aan de pest, en onder deze vele aanzienlijke personen. Te Alexandrie stierven er dagelijks meer dan 20. De meeste bezorgdheid wekte het, dat de pest ditmaal ook in het gedeelte der stad, hetwelk door Europeërs bewoond wordt en tot nog toe verschoond gebleven was, doordrong. De pest had zich ook reeds aan boord van twee Engelsche en twee Oostenrijksche schepen vertoond. De laatste Fransche paketboot had alle inneming van passagiers geweigerd. *Mehemed-ali* hield zich zeer afgezonderd op zijn landgoed.

GRONINGEN, den 24 Mei.

In de vergadering van het Departement Groningen der Nederlandsche Maatschappij ter bevordering van Nijverheid, welke hier heden in de benedenzaal van het Provincie-huis gehouden is, had de plegtige uitdeeling plaats van twee zilveren medailles, door de laatstgehoudene algemeene vergadering dier Maatschappij toegewezen aan de heeren dr. *S. Bleekrode* en *H. Deutgen*, voor ingezonden proeven van Galvano-polijtijpen, en zulks wegens de eerste bekendmaking dezer kunstbewerking, en aan den heer *B. J. Suidman*, voor ingezonden monsters van werktuigelijk vervaardigde zweepen.

— Heden heeft, bij het Provinciaal Geregtshof alhier, de openbare criminele teregtstelling plaats gehad van *Berend Cornelis Hessenberg*, zich noemende *Hindrik Berends Hessenberg*, oud 17 jaren, van beroep bakkersknecht, geboren te Loppersum en wonende te Zijldijk, gemeente 't Zand. Naar uitwijzen van het geregtelijk onderzoek, heeft deze beschuldigde, die, naar alle waarschijnlijkheid, ten gevolge zijner zucht tot het spel, dikwijls het door hem voor zijnen meester verkochte brood niet konde verantwoorden, en, deswege, in vier maanden tijds, ruim zeven guldens aan denzelve was schuldig gebleven, in den avond van den 23 December 1840, nabij den nieuwen weg, buiten dijks, onder 't Zand, den 15jarigen *Pieter Gerards Frima*, bakkersknecht bij *Klaas Jans Schoonbeek* te Zijldijk, moedwillig en op eene gewelddadige wijze, door onderscheidene sneden en steken met een mes verwond, hem vervolgens, door een' zwaren slag met een' knuppel tegen het achterhoofd, om het leven gebragt, en zich dadelijk daarop toegeëigend een bij den verslagene behoorend zakje met eenig geld. — Het Hof heeft dien ten gevolge genoemden *Berend Cornelis Hessenberg* schuldig verklaard aan de hem bij de acte van beschuldiging te laste gelegde misdaad van moedwilligen doodslag, gevolgd van diefstal, en denzelve te dier zake veroordeeld, om, door het ophangen aan eene galg, met den strop te worden gestraft, dat de dood er na volgt.

Het geschil van het *Oosten* is beslecht. De waggelende troon des *Sultans* hield stand: de stoute ontwerpen van *Mehemed-ali* werden verijdeld; hij moest als een gunstbewijs van den *Sultan* het *erfelijk Landvoogdijschap* van *Egypte* ontvangen. Deze uitslag, geheel niet te verwachten, zoo de partijen aan zich zelve waren overgelaten geworden, werd bewerkt door eene aan het geschil vreemde magt. De *groote Mogendheden van Europa* kwamen tusschenbeide: elke derzelve had hare bijzondere bedoelingen en eigene belangen omtrent het *Oosten*, maar zag de overigen gereed en gezind, om die bedoelingen te verijdelen en die belangen te betwisten; naijverig jegens elkander, beducht tevens voor onderlinge botsing, zagen zij vooreerst van het bereiken harer bijzondere wenschen af, en besloten om met gemeen overleg de zaak te beslechten. De uitslag zou een geheel andere geweest zijn, zoo de oude, sluwe, standvastige *Ali* tegenover den jongen onervarenen *Abdul-Medjid* had gestaan: gene met kracht en vastberadenheid eigen inzigt volgende, deze geleid door vele oneensdenkende raadgevers en geslingerd door de kuiperijen en kabalen van het hof en het serail; gene het vertrouwen der *Muzulmannen* bezittende en het voorwerp hunner bewondering; deze onder de verdenking liggende van vreemde zeden en den invloed der *ongeloovigen* te begunstigen. Welligt ware zonder der vreemden tusschenkomst een nieuw, verjongd en met jeugdige kracht bezield *Muzulmansch* rijk op de puinhoopen van het *Ottomannische*, ontstaan, met Alexandrie tot hoofdstad: eene gebeurtenis, hoedanige in de jaarboeken der *Oostersche Despotische Rijken* niet zelden voorkomen. Reeds *tweemaal* was het leger van *Mehemed* onder aanvoering van zijn zoon *Ibrahim* zegevierend op weg naar *Constantinopel*, maar telkenmale werd hij gestuit door de *Europesche staatkunde*.

In 1800 kwam de nu zeventigjarige *Mehemed* het eerst in het land, waarover hij later heerschen zou. Hij werd in 1769 in *Macedonie* geboren, en kwam in *Egypte* als onderbevelhebber over eene kleine afdeeling aangeworvene *Mammelukken*. Maar hij was niet bestemd om een onbekend aanvoerder van een troep vreemde huurlingen te blijven; zijn ka-

rakter, zijn heldere en ver ziende blik, zijne onbegrensde eerzucht, zijne onvermoeide volhardendheid, vastheid van wil, aan vermetelheid grenzende onverschrokkenheid, verhieven hem weldra, en zouden hem verheven hebben, in welke omstandigheden hij ook verkeerd hadde. Maar de omstandigheden waren hem gunstig. Hij werd weldra een der vierentwintig *Bey's* van *Egypte*, en later door den *Sultan* tot *Onderkoning* van dat gewest verheven. Ziet daar een ruim veld voor zijne eerzucht geopend. *Egypte* is een land, dat in zijn vetten en vruchtbaren bodem, in zijne voor den zeehandel met *Europa* en *Azia* en den landhandel met *Africa* zoo gunstige ligging, onuitputtelijke hulpbronnen bezit; dat vroeger onder eene verstandige regering vele malen magtig en bloeijend geweest is en nog zijn kan. Daarbij kwam, dat het *Turksche* rijk innerlijk verzwakt was, en naar buiten eerst met de opgestane *Grieken*, later met *Rusland* een oorlog te voeren had; zoodat de *Sultan* over de afgelegene gewesten zijns rijks zijne regten als opperheer slechts gebrekkig kon doen gelden, en veeleer van de hulp en de goede gezindheid van derzelver landvoogden afhing. *Mehemed* bleef weldra achterlijk in het betalen zijner schatting aan de *Porte*, en besteedde al zijne inkomsten om eene aanzienlijke zee- en landmagt bijeentebrengen: toen bood hij den *Sultan* aan, om de schuld te betalen met oorlogsdiensten. De *Sultan*, door den opstand der *Grieken* in het naauw gebragt, nam dit aanbod aan. Eene Egyptische vloot begaf zich naar *Morea*, met een landingsleger. De vloot werd in den slag bij *Navarino* vernietigd, en de landmagt door de *Franschen* verslagen. De uitslag van dezen oorlog was echter voor *Mehemed* niet ongunstig: hij verwierf de heerschappij over *Candia*. In 1831 viel *Mehemed* den door den Sultan over de stad en het district van *Acre* gestelden landvoogd aan: iets, dat in het zoo slecht bestuurde Turksche rijk de landvoogden der afgelegene gewesten zich niet zelden veroorloven. In Mei 1832 nam *Ibrahim* de vesting *Acre* in. De *Sultan* zond hem bevel om terugtetrekken, maar *Ibrahim* gehoorzaamde niet; hij veroverde geheel *Syrie*, het houtrijke gewest *Adana* en het kustland van *Arabie* met *de heilige steden*, trok het *Taurus-gebergte* over, en versloeg de *Turken* ten eenemale bij *Iconium* of *Konich*. De *Europesche Mogendheden*, het *Egyptische* leger op weg naar *Konstantinopel* ziende, traden tusschen beide, en bewerkten dat in Mei 1833 te *Kutaijah* eene overeenkomst werd gesloten, waarbij *Mehemed tijdelijk* in het beheer van *Egypte* en *Syrie* bevestigd werd en vergeving zijner misslagen van zijnen opperheer ontving. De *Sultan* kon echter het verlies eener zoo belangrijke provincie niet vergeten, en zon op middelen om dezelve te herwinnen, terwijl *Mehemed* bezig was, daar de verbeteringen intevoeren, die hij reeds in *Egypte* en *Candia* ingevoerd had. In 1839 zond de *Sultan* een sterk leger naar *Syrie* af, maar het werd nog aan deze zijde van den *Taurus* bij *Nisib* door *Ibrahim* geheel verslagen. Andermaal was *Ibrahim* aan het hoofd van een zegevierend leger op den weg van het van troepen ontbloote *Konstantinopel*: andermaal trad de Europesche diplomatie tusschen beide, en *de staatkunde der voldongen feiten* verlatend, dwongen de Mogendheden *Mehemed*, om zich met het erfelijk beheer van *Egypte* te vrede te stellen.

Men zou dwalen, wanneer men zich *Mehemed* als een woest legerhoofd voorstelde. Hij is een geslepen staatkundige, die menigen Europeschen diplomaat misleid heeft. Hij is een zeer bekwaam regent; zijne kennis van allerleij zaken, bijzonder van de Europesche staatsbelangen en Europesche beschaving, is verwonderlijk. »Ik heb weinig geleerd," zeide hij zelf tot een Europeaan, »mijne opvoeding bragt dit niet mede, ik moest mij zelf opvoeden; ook tegenwoordig heb ik te veel om handen, om veel te lezen, maar ik zie vele menschen, en luister opmerkzaam naar hetgeen zij zeggen. *De tongen der menschen* zijn mijne bibliotheek." Hij is echter opregt genoeg, om te erkennen, dat hij in *Machiavell* en ook veel over *Napoleon* gelezen heeft. *Napoleon* is zijn held en model, en hij zegt meermalen: »ik heb *Syrie* veroverd, maar ik dank het geheel aan hetgeen ik van *Napoleon* geleerd heb." *Mehemed* was reeds *achtendertig* jaar oud en twee jaar Pacha geweest, toen hij begon *lezen* en *schrijven* te leeren.

Egijpte is onder *Mehemeds* bestuur tot eene welvaart gekomen, die het sedert den tijd der *Pharao's* en *Ptolemaeussen* niet kende. Vroeger had het land niet zelden gebrek aan het benoodigde graan: tegenwoordig voert het, ten gevolge der aangemoedigde cultuur en der verbeterde gemeenschap met het buitenland, reeds aanzienlijke hoeveelheden graan, katoen, indigo, suiker, opium, rijst, tabak, zijde, lijnzaad, enz. naar de kusten der *Middellandsche zee* en andere landen uit, terwijl de kunstvlijt van deszelfs bewoners op alle mogelijke wijze wordt aangemoedigd en er van de Europesche uitvindingen een behoorlijk en doelmatig gebruik gemaakt wordt.

Vooral op het eiland *Candia* valt het onderscheid in het oog tusschen *Mehemed's* en het *Turksche Bestuur*. Vorst *Pückler-Muskau*, de onder den naam van den *afgestorvene* alom bekende reiziger, die in *December* 1836 *Candia* bezocht, schrijft daarvan: »Alle Consuls verzekerden mij, dat wie *Candia* voor het bestuur van den Onderkoning gekend had, niet dan met verbazing de verandering waarnemen kon, die deze heeft teweeg gebragt. De grootste geldsommen worden thans zonder eenige bedekking gerust door het geheele land verzonden, dat vroeger voor het onveiligste van den Levant doorging. Nergens was de tijrannij der Turken, zoowel omtrent vreemde als inheemsche Christenen, zoo straffeloos en onbeperkt als hier. Tegenwoordig mag geen Turk meer wapens dragen, en eene volmaakt gelijke geregtigheid valt den Muzelman en den Christen ten deel. Slavernij en lijfeigenschap zijn geheel afgeschaft, maar daarbij tevens alle vroeger verkregen regten naauwgezet geëerbiedigd."

*** De ondergeteekende, Hengstehouder te Peize, maakt aan zijne Landgenooten bekend, dat behalve een ZWARTE en BRUINE, ook thans tot dekking van MERRIE-PAARDEN, nog bij hem staat een ZWARTBLESTE HENGST met twee witte achterpooten; verzoekt gunst en recommandatie.

Peize, den 21 Mei 1841. B. LUNGE.

Loterij, 5de kl. 1e tot 4e lijst: n. 3553 *f* 100, pr. *f* 1250; n. 16749 en n. 4564 *f* 1000; n. 10099 en n. 14843 *f* 1000.

ASSEN, *den 26 Mei.* Rogge, *f* 5-40 a *f* 4-40 Boekweit, *f* 5-00 a *f* 4-40. Boter, *f* 0-65 a *f* 0-05.

AMSTERDAM, *den 26 Mei.*

W. S. 2½ pc. 51⅞ a ¹⁵⁄₁₆	Kansbiljetten. 24¹³⁄₁₆ a ⅞
Dito 5 pc. 99¹⁵⁄₁₆ a 100	Handelm. . . . 165⅛ a ¼

Te ASSEN, bij *VAN GORCUM & COMP.* Provinciale Drukkers.